

Det, der er det utilfredsstillende, er jo ikke det, at man bliver snydt for en aftale. Det kan ske i politik. Det, som vi synes er utilfredsstillende, er, at store klumper, store, meget vigtige klumper afgøres af en meget lille gruppe mænd, mest mænd, mænd og en enkelt dame – to, siges det – midt om natten. Og jeg mener, at der selvfølgelig er stor forskel på, om man har ét emne, man har forhandlet i ugevis, og så siger man: Nu bliver vi ved, nu forhandler vi, til vi er færdige, for sådan er mange ting. De kan ikke sluttes, hvis man bare bliver ved med at snakke igen og igen og aftale nye møder og nye møder og nye møder.

Men problemet er jo her, at det er ganske store emner, som har været forhandlet i lang tid hver for sig, og så lige pludselig i en sen natte-time bliver alle disse store emner afsluttet, og for en stor dels vedkommende uden at de, der i øvrigt har været med i forhandlingerne, altså sagsbehandlerne, hvis man kan sige det sådan, de, der er eksperter på området, i virkeligheden er med i slutfasen.

Det synes vi er et problem. Det bør ikke være noget, der bliver det normale. Vi ved, at det er sket tit før. Jeg synes bare, at den her gang var der lagt op til, at det kunne være gået lidt anderledes, fordi regeringen og finansministeren sagde: Nu forhandler vi dér, hvor sagerne hører hjemme, i Trafikministeriet, hos arbejdsministeren, hos undervisningsministeren, hos sundhedsministeren, og gør tingene færdige med ordførerne og eksperterne, der hører til på de enkelte sagsområder, kører det færdigt – det bifaldt vi. Vi syntes, det var en rigtig god idé, for så kunne man også i ro og mag finde ud af, hvem der kunne være med, og hvem der ikke kunne være med.

Vi syntes også, det var en god idé, at man knyttede det sammen med at skaffe penge, for det er også et godt princip, at vil man bruge penge, skal man også være med til at skaffe penge. På den ene eller anden måde skal man tage det ansvar på sig også, men her lykkedes det altså ikke i slutfasen at opretholde det princip, tværtom, det hele blev lige pludselig snøret af en sen natte-time, og det er grunden til, at vi har opholdt os lidt ved det i løbet af debatten her om ændringsforslagene. Vi vender selvfølgelig tilbage til resten af finansloven i morgen.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Hr. Frank Aaen stillede et direkte spørgsmål om, hvad det var, SF havde skrevet under på.

Sådan rent fysisk har vi jo ikke skrevet under, men vi har sagt ja til rigtig mange ting, fordi vi har fået rigtig mange ting, rigtig mange gode aftaler igennem.

Det er rigtigt, at en af tingene er en aftale om, at der skal omlægges for 3 mia. kr. statslige aktiver, og der er ikke nogen specifikation på det endnu. Regeringen er ikke færdig med sine overvejelser, og SF er ikke færdig med sine overvejelser om, hvad det er, vi har i spil her. Og når vi engang kommer nærmere det, så er der formentlig også nogle børsetiske regler, der skal overholdes, og det har vi tænkt os at gøre. Derfor er det ikke noget, som vi på nogen måde rigtig kan komme videre med her i dag. Der ligger ikke nogen hemmelig plan. Der er ikke noget i skuffen, som vi kunne hive op og vise frem.

Så bare én gang til omkring forhandlingens forløb og sådan noget, det, at det blev lavet i en sen natte-time, og at der kun var et par kvinder til steder, og hvad ved jeg: Jeg synes jo trods alt, det mest interessante er, om kvaliteten er i orden i det, vi har lavet. Jeg kan kun sige for SF's vedkommende, at vi har selvfølgelig sørget for i hele forløbet at holde tæt kontakt til vores ressortordførere, så når vi har siddet i sene natte-timer – og det er fuldstændig rigtigt, det blev endda ud på morgenen, og det er ikke godt, men sådan var det, det måtte vi stille op til – så sørgede vi selvfølgelig for at koordinere hele tiden, så vores ressortordførere vidste, hvad vi lavede, så vi vidste, at det var kvalitet og gode resultater, vi kom hjem med.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Ja, jeg synes jo alligevel, det er lidt forunderligt, når vi forleden dag hørte SF her fra Folketingets talerstol sige, at nu skulle der være bedre tid til at behandle lovforslag, længere tid mellem første- og andenbehandlinger. Alle og enhver ved jo, at det ikke er lovtekst, der står heri, men de partier, der har tilsluttet sig, er bundet af teksten, som om det var en lov, og derfor er det jo ikke sådan bare, at, nå ja, sådan skete det.

Det er ikke nok, at hr. Jes Lunde mener at have sit bagland i orden. Det er meget vigtigere, at processen er i orden, også sådan at alle kan overskue den, og det lykkedes jo ikke til sidst.